

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 87. Quid addendum sit circa excusationem, quia damnum causaretur debitori vel creditor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

rectè Tancr. & Diana P. 10. T. 16. R. 97. , item

Tamb. & Sporer N. 13.

Q. 87. Quid addendum sit circa excusationem , 424

quia damnum causaretur debitori vel creditori. R. Seqq.

§. 1. Si damnum debitoris esset notabiliter maius , quām futurum esset commodum creditoris ex restitutione, potest hæc tantisper differri, et iamsi debeatur ex delicto, quia est quædam æquitas , ut creditor , quando sine magno incommodo potest, saltem ex charitate permittat tum differri, ut caveatur grave damnum proximi, ita Scot. Gabr. Med. Nav. Less. Dicast. d. 10. à n. 38. contra alios : hinc universaliter infert Beia p. 1. cas. 36., si creditor per dilationem nullum damnum patiatur, & tu debitor possis inde habere lucrum, quamvis ille sit invitus, te posse differre, quia est irrationaliter invitus , ut ibidem pluribus probat.

§. 2. Si non sit spes, quòd unquam cum minore damno debitoris fieri possit restitutio , quām tali, propter quod potest differri, Mol. d. 754. dicit esse restituendum : Rebell. dicit perseverante eadem causâ & ratione posse in perpetuum differri seu absolutè omitti , si debita non sint ex delicto ; consentiunt plures , si damnum debitori subeundum sit superioris ordinis , quamvis sit ex delicto; imò Bonac. de Rest. d. 1. q. ult. n. 29. & alii dicunt posse in perpetuum omittere restitutionem , quamvis damnum sit ejusdem ordinis: consentit Lugo d. 21. n. 20. , sed requirit majus damnum debitoris , quām quòd præcisè sufficit ad differendam restitutionem , gravius enim est in perpetuum carere quām ad tempus : addit n. 22. non esse idem de debitibus ex delicto &

Tom. III.

S

aliis,

aliis, tamen si ad omittendam omnino solutionem debiti, quod non est ex delicto, sufficeret damnum duplo excedens quantitatem debiti, putat ad omittendam debiti ex delicto sufficere, si damnum quadruplo excedat tum quantitatem debiti, tum etiam damnum emergens creditori ex lucro cessante ob omissionem illam. Videri possunt dicta q. 71., ubi n. 372. notavimus, si res domino restitui non possit, debere restitui saltem pauperibus: quod si ne hoc possit, nota Lugo n. 22. debitorem teneri orare pro domino vel facere orari & offerri bona opera pro eo.

426 §. 3. Si restitutio sit creditori allatura damnum, v. g. quia abutetur ad peccandum, non est tum obligatio restituendi, quia charitas obligat ad impediendum damnum spirituale proximi, quando facile possum; neque creditor habet tunc jus proximum petendi rem suam, neque rationabiliter est invitus, ut retineam, *Nap. Sot. Mol. Regin. Less. Lugo* n. 26. *7lls. t. 4. d. 3. n. 256.* contra *Az. Sanch. Bonac.* & alios. Excipiuntur sequentes casus, 1. si ex dilatione solutionis non impedietur peccatum, quia creditor cras recipere debebit, & sic dupliciter peccabit, *Mol. Lugo* n. 28. 2. Si dilatio parum prodesset, quia per JUDICEM cogeri reddere, aut aliunde habebit rem similem, *Less. Lugo.* 3. Si damnum ipsi secuturum fit merè temporale, quod ipse licetè possit subire, ut si pecuniis suis vellet instituere convivia, *Lugo* n. 27. Quod si restitutionem differas ad impediendum temporale damnum creditoris, non teneris compensare minora damna illi ex dilatione secura, quia rem ejus bene gessisti, *Mol. Lugo* n. 31.

§. 4.

§.4. Si creditor est re suâ abusurus in injuriam **427**
 alterius, & tu sine gravi incommodo possis ne-
 gare, reddendo peccas, non tantum contra cha-
 ritatem, uti putant *Mol.* & *Dicast.* n. 98., sed et-
 iam contra justitiam, ita *Sot.* *Leff.* *Castrop.* *Bonac.*
Lugo n. 29. *fls.* n. 259. aliique communiter, quia
 restitutio est hic & nunc indebita creditori, pro-
 ximus autem habet ius, ne creditori subministres
 materiam ipsi nocendi, v. g. gladium, & submi-
 nistrando sine tuam sine ipfiusmet creditoris
 rem, cooperaris damnificationi iniustæ.

Q. 88. *Quid addendum sit circa excusationem* **428**
propter impotentiam vel indigentiam debitoris. *R.*
 Seqq. §. 1. Peccat contra justitiam, qui potest
 & non vult tollere impotentiam, v. g. si Cajus
 non velit admittere donationes vel hæreditat-
 tem sibi oblatam, quâ habitâ restituere posset;
 sicuti ille peccaret contra charitatem, qui admit-
 tere nollet pecuniam, quâ succurreret extremè
 indigenti; Ratio est, quia qui tenetur ad finem,
 etiam tenetur ad media ordinaria vel sine gravi
 incommodo ponibilia, sed Cajus ex iustitia te-
 netur restituere, ergo etiam ad amittenda illa,
 quibus solvere possit, ita *Mol.* *Castrop.* *Bonac.*
Sanch. de Matr. l. 6. d. 4. à n. 8. *Lugo* d. 20. n. 137.
Hain. t. 2. n. 497. *fls.* t. 4. d. 3. n. 191. & 281.
 Vide dicta n. 384.

§. 2. Si debitor & creditor sint in æquali ne- **429**
 cessitate extrema, debitor excusatur à restitutio-
 ne rei, si hæc sub eius dominio sit, quia in pari
 causa & periculo melior est conditio domini
 possidentis; putantque *Sot.* *Lop.* aliique multi a-
 pud *Dicast.* d. 10. n. 28. contra *Led.* *Tabie.* *Az.* *Co-*
varr. debitorem talem posse creditori præferre